

[Sønderby]

kommet i Landbrugsudvalget vedrørende denne lovgivning, været positive. Det bør hr. Bjørn Westh erindre sig.

Men vi ønsker selvfølgelig også, at der kan komme et bredt forlig om dette her, men hvis man på forhånd melder fra, kan det jo blive svært. Nu siger de tre partier, der stiller ændringsforslag, at de vil være åbne for positive forhandlinger, hvis forslaget modtages positivt. Det må vi så se.

Men vedrørende de ændringsforslag, der er stillet, skal jeg sige tak til hr. Glønborg, fordi han tog ændringsforslag nr. 3 tilbage. Vi ville fra Venstres side gerne have set på det, fordi hr. Glønborg og Kristeligt Folkeparti har peget på noget, som måske kunne løses, men jeg er enig med hr. Glønborg i, at de svar, vi har fået fra landbrugsministeren, måske siger, at det ikke er så let at løse, og derfor er Venstre tilfreds med, at hr. Glønborg har taget forslaget tilbage, så vi kan få det tilbage i lidt bedre gennearbejdet form og se, hvad vi kan få ud af det, så det skal jeg ikke komme med flere kommentarer til.

Hvad angår ændringsforslag nr. 1 fra Socialdemokratiet, SF og Kristeligt Folkeparti, mener vi, at afstandsgrænsen på 25 km er for vanskelig at administrere. Vi mener heller ikke, at vi har haft en sådan lov før. O.k., vi har ændret arealet fra 100 ha til 35 ha. Hvis man skulle være gået ind på det, havde det i hvert fald været mere relevant at se på arealet, men jeg er enig med hr. Duetoft og de øvrige forligspartier i, at det er forligsstof, og at det derfor er noget, hverken det ene eller det andet af regeringspartierne kan foreslå ændret. Hvis vi skal drøfte disse spørgsmål, bliver det altså med alle forligspartierne. Vi vil altså afvise ændringsforslaget vedrørende de 25 km.

Ændringsforslag nr. 2 om, at den generelle afstand for samdrift og forpagtning må være 10 km, men uden mulighed for at gå op til 25 km, må vi afvise, bl.a. fordi man i nogle af de henvendelser, vi har fået, har peget på, at 10 km i visse områder som f.eks. på landtanger er meget lidt. Landbrugsministeren har i et svar udtalt, at man der vil overveje dispensationsmuligheder, men der er forskel på Vestjylland, hvor hr. Bjørn Westh jo kommer fra, og Lolland, når det gælder spørgsmålet om, hvorvidt man skal have 10 km eller 25 km. De 10 km er generelt, de 25 km er dispensation. Det er udvalget, der kan afgøre det, og vi er tilfredse

med, at den kommission, der nedsættes, tager stilling til det.

I den forbindelse vil jeg gerne sige til hr. Bjørn Westh, der angreb Venstres gruppeformand som formand for Trafikkommissionen, at der også står i lovforslaget, at man skal tage hensyn til trafikken, for der kan nogle steder være meget stærk trafik.

Dernæst vil jeg gerne sige til hr. Bjørn Poulsen, at vi aldrig har sagt – og det står heller ikke i Bernstein II-betænkningen – at større gårde er det bedste. Der står nemlig, at det er driftslederen, der bestemmer, hvor godt det er at have et landbrug, men hvis en driftsleder gerne vil have en stor gård for at få et godt udbytte, får han med denne lovgivning mulighed for at få det. Men der kan også være driftsledere, der bedre evner at have en mindre bedrift, og det er der ikke noget i denne landbrugslovgivning der hindrer at man har; derfor er der heller ingen problemer i det.

Ændringsforslag nr. 4 vedrører det, som hr. Bjørn Westh også siger at landbougdommen er imod, nemlig at alle nu skal kunne købe ejendomme på op til 30 ha. Det er med i aftalen, og det rører man da heller ikke ved med ændringsforslaget. Men der er blevet lavet en gaffel, som der blev sagt – en dispensationsmulighed – for kommissionen til at sige, at det i visse områder kan være vanskeligt at sælge en gård på 45 ha, fordi jorden er dårlig, eller fordi ingen vil bo i det område, og at det derfor kunne være en god idé at sælge til en ikkelandmand. Vi vil også afvise ændringsforslag nr. 4, for vi mener, at den generelle regel selvfølgelig skal være de 30 ha, men vi synes, at dispensationsmuligheden op til 50 ha skal beholdes, og det bliver altså kommissionen, der skal afgøre det.

Jeg vil gerne til sidst sige, at vi selvfølgelig vil spørge partierne – og det skal ikke være tomme ord – når de siger, at de vil forhandle, hvis de modtages positivt. Nu har vi sagt, at nogle af forslagene ikke kan bruges. Kristeligt Folkepartis vil vi gerne se på, når vi får det lidt mere undersøgt. Men man må i hvert fald vide, hvad betingelserne er, for som hr. Duetoft sagde, er dette her jo forligsstof.

Men jeg vil gerne sige til hr. Bjørn Westh, at hvis man havde været oppe på mærkerne sidste år – hvis man havde haft tøj på og havde turdet gå med til at tage et ansvar – kunne man have været med i forligskredsen. De partier, der sid-